

SVATBA NEBO ROZCHOD?

Čtvrtek, 24. června 2013

Milá Kudlanko, jsem absolutně vykořeněná a vůbec si nevím rady. Stalo se mi toto: chodím se svým přítelkyní už pátým rokem, tedy vlastně spolu už čtvrtým rokem. Seznámili jsme se na studiích. Docela nám to fungovalo, jsme oba mimopražští a když mu jeho strejda prodal tenhle byt, bylo to krásné.

Jenže jsme spolu dodali a máme oba zaměstnání. Ráno odcházíme, večer se doma sejdeme, a buď doma, někdy spolu koukáme na televizi, nebo se každým z nás věnuje své záležitosti. Já si nejčastěji čtu a on si třeba hraje na počítači. O víkendech jsme taky doma. Prostě takový manželský život po sto letech. Už má to prostě jen jsem poslední dobou přemýšlela, co s tím. Nakonec jsem se rozhodla mu to říct. Jenže co se nestalo, přišel jsem mu říct, že bych si s ním chtěla večer vážně promluvit, tak přišel domů s kytkou a krabičkou s prstýnkem. Řekl mi, že bych si s ním měla říct, že já mu chci říct, že bych se chtěla rozjet! A protože je jeho ideál, jde po Novém roce na operaci, tak už se naplánovalo, že bude svatba hned po tom, na jaře, a bude zdravá, aby tam mohla jít. Tak jsem souhlasila, a teď nevím, jestli jsem udělala dobře. Zase je pravda, že jsem na něj už hodně zvyklá a vím, že má rád. Jenže já si uvědomuju, že jsem si vlastně ještě nic moc neuvědomila. Například a teď, když bych chtěla něco začít, tak mne asi bude šokovat rodina a práce a co já vím, jak to bude dál. Vůbec se nevysněm, je nejhorší, že naše rodina se už dávno skamarádila a bylo by asi nemožné, říct, že jdu od toho. Přitom já proti němu zas tak moc nemám, jen mi vadí, že asi všechno to špatné uvažování, co má některé moje kamarádky, asi pro mne skončí. Ještě bych měla napsat, že je nám pětadvacet. Jestli máte přání jakou radu, budu ráda. MONIKA